

SERIAL 48H
C_195
„Głosy z przeszłości”
WERJSA NA PLAN

Główny scenarzysta: Magdalena Kuźnik-Czwojda
Scenariusz: Katarzyna Nocuń-Mszyca

Reżyser: Rafał Głombiowski
Redaktor/reżyser II: Jakub Urbański

Wydawca: Edyta Gładys
Producent wykonawczy: Maja Włodek

Data realizacji: 11.09-16.09
Numer emisyjny 198

Czas metrowania: 39'30''

LOKACJE STAŁE:

LOKACJA 1) KOMENDA POLICJI/ SZPITAL/ RESTAURACJA 8 + 1 + 2

Sc. 3a+b, 5, 7, 9, 10, 16, 20, 21, 22, 26a+b, 27a+b,

Opis: Komenda Policji w Warszawie.

- wewnątrz: pokój przesłuchań,
- wewnątrz: pokój policjantów,
- wewnątrz: pokój operacyjny,
- wewnątrz: gabinet Romana
- wewnątrz: SZPITAL sala
- wewnątrz: RESTAURACJA

LOKACJE ODCINKA:

LOKACJA 1) MIESZKANIE KAMILA LOKACJA KONTYNUACYJNA 2 SCENY

Sc. 2, 29,

- wewnątrz: sypialnia
- ujęcie z zewnątrz: przed blokiem

LOKACJA 2) DOM BERNARDA LOKACJA KONTYNUACYJNA 1 SCENA

Sc. 30,

- ujęcie z zewnątrz: przed domem

LOKACJA 3) SZKOŁA TAŃCA SŁAWKA LOKACJA KONTYNUACYJNA 1 SCENA

Sc. 19,

- wewnątrz: sala

LOKACJA 4) MIESZKANIE PRZEMKA 2 SCENY

Sc. 4, 6,

Opis: niewielkie, zagracone, typowo kawalerskie mieszkanie

- wewnątrz: pokój

LOKACJA 5) GOSPODARSTWO KAROLA 8 SCEN

Sc. 1, 13, 14a+b, 15a+b, 23, 24, 25, 28,

Opis: spory zadbane dom z przyległymi polami i ziemianką

- wewnątrz: salon
- wewnątrz: ziemianka
- plener: pole z wejściem do ziemianki
- ujęcie z zewnątrz: przed domem
- ujęcia z zewnątrz: pole koło domu

LOKACJA 6) ULICA WIEJSKA 3 SCENY

Sc. 11a+b, 12,

LOKACJA 7) POBOCZE 1 SCENA

Sc. 18,

LOKACJA 8) ŁĄKI 1 SCENA

Sc. 8

Możliwość rozpalenia ogniska

48H_GŁOSY Z PRZESZŁOŚCI

LISTA CASTINGOWA – STAŁE POSTACI

ZOŚKA

Sc. 2, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11a+b, 13, 14a+b, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26a+b, 27a+b, 29, 30,

KAMIL

Sc. 2, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11a+b, 13, 14a+b, 17, 18, 21, 22, 23, 24, 25, 26a+b, 27a+b, 29, 30,

MIŁY **Sc. 5, 7, 10, 22,**

ROMAN **Sc. 3a+b, 5, 10, 16, 22,**

JOLKA **Sc. 5, 20, 22,**

KUBA **Sc. 10, 16,**

SŁAWEK **Sc. 19,**

POZOSTAŁE POSTACI:

PRZEMEK GULA (57), były policjant, były mąż BEATY

Zaginiony

Sc. 1, 4, 12, 15a+b, 25, 26a+b,

wygląd/ strój/ charakter: szczupły, wymęczony, wygląda na chorego (ma zdiagnozowanego raka). Ogarnięty obsesją na punkcie sprawy sprzed lat, którą prowadził, zaniedbuje leczenie i swoje życie. Zaczął pić, bo nie mógł się uporać z poczuciem, że zawiódł bliskich zaginionej. Ale niedawno trafił na trop i jest pewny, że rozwiąże sprawę.

BEATA GULA (56), była żona PRZEMKA

Sc. 3a+b, 4, 26a+b,

wygląd/ strój/ charakter: sympatyczna, zadbana, kocha Przemka, ale bała się, że pociągnie ją na dno. Cały czas jednak ma nadzieję, że go odzyska i bardzo się o niego martwi.

MAŁGOSIA KARAWCZUK (21), zaginiona dziewczyna

Sc. 28,

wygląd/ strój/ charakter: śliczna, bardzo pociągająca, pewna siebie. Mogła mieć każdego chłopaka, więc wybrała przystojnego i bogatego Karola, ale potem szaleńczo zakochała się w jego najlepszym przyjacielu.

MARIAN KRAWCZUK (50), ojciec MAŁGOSI

Sc. 11a+b, 12

wygląd/ strój/ charakter: smutny, zgaszony, ciągle żyje w zawieszeniu, trzyma się tylko dlatego, że musi zajmować się żoną.

KAROL ROSIŃSKI (34), narzeczony MAŁGOSI, mąż ULI

Sc. 12, 13, 23,

wygląd/ strój/ charakter: przystojny i bogaty. Wszystkie dziewczyny się za nim oglądały. Kochał Małgosię do

48H_GŁOSY Z PRZESZŁOŚCI

szaleństwa. Do Uli jest przywiązany, ale nigdy nie przestał tęsknić za Małgosią.

ULA ROSIŃSKA (30), żona KAROLA

Sc. 1,13,14a+b,15a+b,23,25,27a+b,28,

wygląd/ strój/ charakter: drobniutka, o bardzo dziewczęcej urodzie. Pozornie cicha, spokojna, szara myszka, ale tak naprawdę bardzo namiętna i wybuchowa, w stanie wzburzenia zdolna do przemocy.

RADEK OLECKI (34), przyjaciel KAROLA

Sc. 15a+b,17,18,21,

wygląd/ strój/ charakter: raczej interesujący niż przystojny. Na początku nie lubił Małgosi, ale potem się w niej zakochał. Miał straszne wyrzuty sumienia, że ma romans z narzeczoną przyjaciela, ale nie potrafił się jej oprzeć. Chciał, żeby zerwała z Karolem i uciekła z nim do miasta. Od dekady opłakuje ukochaną.

ROBERT CHOJNICKI (45), złodziej

Sc. 8,9,

wygląd/ strój/ charakter: łysy, potężny, ma charakterystyczny tatuaż. Niezbyt inteligentny.

STATYSTYKI Z TEKSTEM

SĄSIADKA (51) **Sc. 6,**

POLICJANT Z PATROLU 1 (30) **Sc. 18**

STATYSTYKI BEZ TEKSTU

GOŚCIE RESTAURACJI 2x **Sc.3ab, 20,**

POLICJANT Z PATROLU 2 (25) **Sc. 18**

DODATKOWO:

PPSY:

PPS1: zdjęcie Przemka (wydruk foto) **Sc. 3a+b,5,**

PPS2: zdjęcie Małgosi z akt policyjnych (wydruk foto **c. 5,**

PPS3: zdjęcie Roberta z akt policyjnych (na komputerze Miłego w pokoju operacyjnym) **Sc. 7,**

PPS4: mapa okolicy, w której zaginęła Małgosia, na laptopie Miłego, sc.22,

AUTA:

samochód policjantów **sc.14a+b, 17, 18,**

samochód Radka **sc.17, 18,**

samochód prywatny Zosi **sc.29, 30,**

motocykl Kamila **sc.29, 30,**

przypadkowy samochód **sc.17**

radiowóz policyjny **sc.18**

48H_GŁOSY Z PRZESZŁOŚCI

A: Przemek, Ula

R: kamień butaforski

M: rana na głowie i krew Przemka

PRZEMEK stoi przy drzewie, kończy sikać, zapina spodnie. Nagle ktoś (ULA – nie pokazujemy jej) uderza go w głowę kamieniem. Przemek pada na ziemię nieprzytomny, z rany na głowie sączy się krew.

NAPISY POCZĄTKOWE**E-SHOT MIESZKANIE KAMILA****DZIEŃ****2. WN. MIESZKANIE KAMILA. SYPIALNIA.****06.31. DZIEŃ 1**

A: Kamil (T), Zosia (T)

R: pościel

K: Kamil i Zosia w piżamach, ubrania Zosi

KAMIL ma kolejny koszmar. Przewraca się niespokojnie w łóżku. ZOSIA, już obudzona, potrząsa jego ramieniem.

ZOSIA

Kamil... obudź się...

Kamil się budzi, szybko oddycha.

ZOSIA (KONT)

Znowu śniło ci się porwanie Paulinki?

KAMIL

/zdezorientowany/ Co? /po chwili/
Tak... /wzdycha/ To chyba przez naszą robotę... Mózg mi podsyła coraz to nowe potworności...

ZOSIA

Może powinienes z kimś o tym pogadać?

KAMIL

Przecież gadam. Z tobą.

ZOSIA

Wiesz, że chodzi mi o psychologa.

KAMIL

Zastanowię się, ok?

ZOSIA

Ok.

48H_GŁOSY Z PRZESZŁOŚCI

KAMIL

Dobry temat sobie znaleźliśmy...
/uśmiecha się/ A mam kilka lepszych
pomysłów na rozpoczęcie dnia...

Kamil chce pocałować Zosię, ale ona go delikatnie odsuwa.

ZOSIA

/uśmiecha się/ Dobra, dobra... nie
rozkręcaj się. Musimy wstawać.

Zosia wstaje z łóżka, zaczyna wyjmować ubrania z szafy.

ZOSIA (KONT)

/pozornie wyluzowana/ O co chodziło
wczoraj z tym raportem?

KAMIL

Z raportem?

ZOSIA

Misiek powiedział, że musiałeś jechać
go poprawić. Po mnie. Śmieszne...

KAMIL

Miśkowi się wszystko pomieszało.
Wyszedłem pojeździć na motocyklu.
Gdybym wiedział, że tak szybko
ogarniesz te kaloryfery, wróciłbym
wcześniej... Ale mówiłaś, że będziesz
nocować u siebie.

Kamil też wstaje, podchodzi do Zosi i przyciąga ją do siebie.

KAMIL (KONT)

Życie na dwa domy zaczyna być
skomplikowane. Ponawiam propozycję,
żeby coś z tym zrobić.

ZOSIA

/uśmiecha się/ Pomyślmy...

Kamil ją całuje.

E-SHOT RESTAURACJA

DZIEŃ

3A. WN. RESTAURACJA.

08.00. DZIEŃ 1

A: Roman (T), Beata (T),

S: Goście x2

R: **PPS1**: zdjęcie Przemka (wydruk), kawa x2

K: torebka Beaty

48H_GŁOSY Z PRZESZŁOŚCI

M: łyzy dla Beaty

ROMAN i BEATA siedzą przy stoliku, przed nimi kawa. Beata jest bardzo zdenerwowana.

BEATA

Dziękuję, że zgodziłeś się ze mną spotkać...

ROMAN

No oczywiście. Co się dzieje?

BEATA

Przemek zniknął.

ROMAN

Jak to zniknął? Kiedy?

BEATA

Od dwóch dni nie mam z nim kontaktu. Wiem, że to krótko, ale... on ma raka i dlatego panikuję.

ROMAN

/poruszony/ Raka? Nie miałem pojęcia... Dawno się nie widzieliśmy... Kilka razy dzwoniłem, chciałem wyciągnąć go na piwko, ale zawsze miał jakąś wymówkę.

BEATA

Zamknął się na ludzi. Źle znosił emeryturę, czuł się niepotrzebny. Unikał zwłaszcza dawnych kumpli, którzy wciąż są na służbie... A teraz jeszcze ta choroba. Powinien zacząć leczenie, ale oczywiście miał ważniejsze sprawy na głowie...

Roman patrzy na Beatę pytająco.

4.WN. FLASHBACK. MIESZKANIE PRZEMKA. POKÓJ (MIESIĄC PRZED ZAGINIĘCIEM) DZIEŃ

A: Przemek (T), Beata (T)

R: notatniki Przemka (każdy z napisem MK i numerem od 1 do 9), długopis, siatka z zakupami

M: łyzy dla Beaty

Beata patrzy na Przemka, który stoi przy stole i coś notuje. Na ziemi leży siatka z zakupami. Zrozpaczona i wściekła Beata zabiera Przemkowi długopis.

48H_GŁOSY Z PRZESZŁOŚCI

PRZEMEK

Co robisz!?

BEATA

Dlaczego nie zgłosiłeś się jeszcze do szpitala!?

PRZEMEK

Chryste, Beata... To rak prostaty - tak szybko mnie nie zabije! A muszę dokończyć jedną sprawę!

Beata podnosi do góry notatnik.

BEATA

Sprawę Małgosi Krawczuk!? Dlaczego ta dziewczyna jest ważniejsza niż wszystko inne!? Niż twoje zdrowie!

Przemek zabiera jej notatnik.

PRZEMEK

Zostawiłaś mnie! Rozwiodłaś się ze mną! A teraz przychodzisz bez zapowiedzi i mi kazania prawisz!?

BEATA

/rozkleja się/ Rozwiodłam się z tobą, bo ode mnie ona też była ważniejsza!

3B. WN. RESTAURACJA.

08.00. DZIEŃ 1

A: Roman (T), Beata (T)

S: Goście restauracji X2

R: PPS1: zdjęcie Przemka, kawa x2

M: łyż dla Beaty

BEATA

Jeszcze jak pracował w policji, historia tej dziewczyny nie dawała mu spokoju. Czuł, że zawiódł i ją, i jej rodzinę. A po przejściu na emeryturę, przerodziło się to w jakąś obsesję!

ROMAN

Małgosia Krawczuk... pamiętam tę sprawę.

BEATA

Przemek i ja byliśmy razem trzydzieści lat, a rozstaliśmy się z jej powodu... Bo myślał i mówił tylko o niej...

ROMAN

Wspomniałaś o notatnikach.

BEATA

Zapisywał w nich wszystko, czego się dowiedział. Każdą rozmowę, każdy fakt, każde swoje podejrzenie...

ROMAN

Prowadził prywatne śledztwo?

BEATA

Tak! I dlatego tak się boję, Roman! Ktokolwiek stoi za zniknięciem tej dziewczyny, przez dziesięć lat żył sobie spokojnie, w poczuciu bezkarności...

ROMAN

/zamyślony/ A Przemek zaczął znowu drażnić. I już nie obowiązywały go policyjne procedury...

Beata potakuje, zaczyna płakać. Wyjmuje z torebki zdjęcie Przemka **(PPS1)** i przesuwając je w stronę Romana.

BEATA

On już nie jest komisarzem Przemysławem Gula... Sam zobacz: schudł, zmizerniał... Byle chłystek mógłby go **obezwładnić**.

ROMAN

Myślisz, że Przemek znalazł coś nowego w sprawie Krawczuk i dlatego zniknął?

BEATA

Powiem tak: jak dwa dni temu zadzwonił... ostatni raz wtedy rozmawialiśmy... brzmiał inaczej... jakoś lepiej.

ROMAN

I co mówił?

BEATA

Że niedługo zgłosi się na leczenie. Ale najpierw zaprosi mnie na kolację i

będziemy świętować. Bo w końcu mu się udało...

ROMAN

Znalazł zabójcę Małgosi?

BEATA

Tak to zrozumiałam... /zaczyna płakać/
Pomyślałam sobie wtedy, że... może go odzyskam... takiego, jakim był dawniej, zanim ta sprawa go tak przeczołgała...
Wciąż go kocham...

ROMAN

Nie musisz mi mówić, Beatko... Dla mnie byliście zawsze parą idealną...
jak dwie połówki jabłka. Taka miłość nie znika tak po prostu...

BEATA

/potakuje/ Boję się, że go straciłam!
Być może już na zawsze!

Roman ściska jej rękę.

ROMAN

Nie mów tak. Zrobimy wszystko, żeby go znaleźć. Emerytura czy nie, Przemek jest nadal jednym z nas.

E-SHOT KOMENDA

DZIEŃ

5. WN.KOMENDA. GABINET ROMANA.

08.32. DZIEŃ 1

A: Kamil (T), Zosia (T), Miły (T), Roman (T), Jolka (T)
R: laptop Miłego, tablica, magnesy, marker, **PPS1**: zdjęcie Przemka (wydruk) **PPS2**: zdjęcie Małgosi z akt policyjnych (wydruk), akta, notatniki, klucze, karteczki z podpisami Przemysław Gula i Małgosia Krawczuk

Roman stoi przy tablicy, na której przyklejone jest zdjęcie Przemka, podpisane PRZEMYSŁAW GULA. Po drugiej stronie jest napisane MAŁGOSIA KRAWCZUK. Przed tablicą siedzą Zosia, Kamil, JOLKA i MIŁY. Roman przykleja zdjęcie Małgosi pod jej nazwiskiem.

ROMAN

10 lat temu Małgosia Krawczuk, lat 21, wracała z kościoła. Skręciła w polną drogę, która była skrótem do jej domu i to był ostatni raz, kiedy ktokolwiek ją widział...

48H_GŁOSY Z PRZESZŁOŚCI

JOLKA

Mam już akta, zeskanuję je i wszystkim podeślę...

ROMAN

Zdażyłaś je przejrzeć?

JOLKA

Pobieżnie. Ale wiem już, że komisarz Gula podejrzewał narzeczonego zaginionej.

ROMAN

Statystycznie partner zawsze jest podejrzany, a poza tym nie było innego punktu zaczepienia. Chociaż na tego...
/patrzy pytająco na Jolkę/

JOLKA

Karola.

ROMAN

Karola... nic nie znaleźliśmy.

KAMIL

A badano wątek ewentualnego wyjazdu albo ucieczki Małgosi?

ROMAN

Nie miała prawa jazdy, a kierowcy pekaesów ją kojarzyli i nie widzieli jej tamtego dnia. Poza tym nie zabrała ze sobą pieniędzy ani dokumentów.

JOLKA

Bez kasy daleko by nie zajechała...

ROMAN

Dokładnie. Ale i tak sprawdziliśmy wtedy pobliskie dworce, przystanki, stacje benzynowe. Nic. Gdzieś na przestrzeni kilometra Małgosia zapadła się pod ziemię.

ZOSIA

Ostatni kontakt z Gulą był dwa dni temu?

ROMAN

Tak, zadzwonił do byłej żony.

MIŁY

I to była w ogóle ostatnia rozmowa, którą przeprowadził. Z logowań komórki wynika, że potem pojechał do Szymanowic /dostosować/, czyli do wsi, gdzie zaginęła Małgosia. Tam ślad się urywa.

JOLKA

Sprawdziłam szpitale. Nie przyjęli nikogo odpowiadającego rysopisowi komisarza.

ZOSIA

Szefie, pojedziemy najpierw do jego mieszkania, co? Mówiłeś, że miał notatki ze śledztwa. Może w nich coś znajdziemy?

ROMAN

Jasne. Tu macie klucze. Beata mi zostawiła.

ZOSIA

Wygląda na to, że mieli super kontakt mimo rozvodu.

ROMAN

Kochali się.

Roman podaje Zosi klucze.

E-SHOT MIESZKANIE PRZEMKA	DZIEN
6. WN. MIESZKANIE PRZEMKA.	POKÓJ 09.17. DZIEŃ 1

*A: Kamil (T), Zosia (T), Sąsiadka (T), Roman (OFF)
R: telefon Zosi, telefon Sąsiadki, tłuczek do mięsa, legitymacje policjantów, rękawiczki, porozrzućane męskie ubrania, przewrócone krzesła, rzeczy do zrobienia bałaganu, jakieś notatki, bibeloty, ubrania itp.*

Kamil i Zosia rozglądają się po mieszkaniu, które wygląda na zdemolowane.

KAMIL

Albo Gula jest strasznym bałaganiarzem, albo ktoś tu czegoś szukał...

Zosia zakłada rękawiczki. Nagle do mieszkania wpada SĄSIADKA. W jednej ręce ma tłuczek do mięsa, w drugiej telefon.

48H_GŁOSY Z PRZESZŁOŚCI

SĄSIADKA

Kim jesteście i co tu robicie!? Mam już wybrany numer na policję, więc bez żartów!

ZOSIA

Spokojnie.

Zosia wyjmuje legitymację i pokazuje ją Sąsiadce.

ZOSIA (KONT)

Komisarz Zofia Aminu, a to komisarz Kamil Janicki... Jesteśmy tu w związku z zaginięciem Przemysława Guli.

Sąsiadka przygląda się legitymacji.

SĄSIADKA

Pana Przemka? Ale on przecież w szpitalu jest.

ZOSIA

W szpitalu? Jest pani pewna?

SĄSIADKA

No... na własne oczy nie widziałam, jak go zabierali, ale jego brat mi powiedział, że to coś z sercem. Jakies rzeczy dla pana Przemka do szpitala zabierał.

KAMIL

Stąd?

Sąsiadka rozgląda się, jakby pierwszy raz widziała ten pokój.

SĄSIADKA

Tak. Niezłego bałaganu narobił...

KAMIL

A kiedy tu był?

SĄSIADKA

Jakaś godzinę temu wyszedł.

Zosia wyjmuje telefon i wybiera numer.

ROMAN (OFF)

Cześć.

48H_GŁOSY Z PRZESZŁOŚCI

ZOSIA

Szefie, orientujesz się, czy komisarz
Gula ma rodzeństwo?

ROMAN (OFF)

Nie, jest jedynakiem...

ZOSIA

/do Kamila/ Jedynak.

KAMIL

/do Sąsiadki/ Będzie pani musiała
pojechać z nami na komendę i dokładnie
opisać tego /pokazuje znak cudzysłowu/
„brata”.

Sąsiadka wygląda na przestraszoną, ale kiwa głową.

7. WN. KOMENDA. POKÓJ OPERACYJNY.

10.12 DZIEŃ 1

A: Miły (T), Kamil (T), Zosia (T)

*K: komputer w pokoju operacyjnym, PPS3: zdjęcie Roberta z akt
policyjnych na komputerze Miłego*

Miły pisze na klawiaturze. Kamil i Zosia stoją naprzeciwko.

MIŁY

Mamy podwójne szczęście: sąsiadka Guli
jest bardzo spostrzegawcza, a rzekomy
brat miał charakterystyczny tatuaż.
Rysopis nie pasuje niestety do nikogo,
kto przewija się w aktach sprawy
Małgosi, ale pasuje do...

Miły odwraca laptopa. Na ekranie widać **PPS3**: zdjęcie Roberta
z akt policyjnych.

MIŁY (KONT)

...niejakiego Roberta Chojnackiego.
Skazanego za pobicia i włamania.

KAMIL

Pytanie, czy on i Gula się znali.

MIŁY

Na pewno. To Gula wsadził Chojnackiego
za kratki.

ZOSIA

I gość jest na wolności?

48H_GŁOSY Z PRZESZŁOŚCI

MIŁY

Wyszedł trzy dni temu.

ZOSIA

Wyszedł z pudła wkurzony na policjanta,
który go przyskrzypił... Mógł go
śledzić aż na wieś, coś mu zrobić, a
potem wrócić do Warszawy i obrobić jego
mieszkanie.

KAMIL

/do Miłego/ Mam adres tego
Chojnackiego?

Miły klika.

MIŁY

Tak. Już wam wysyłam.

ZOSIA

Dzięki. Bierzemy się za to.

Zosia i Kamil wychodzą z pokoju.

PL. ULICE MIASTA. JAZDA. UJĘCIE Z DRONA.

DZIEŃ

A: Jolka (OFF), Zosia (OFF)

Ujęcie samochodu z drona.

JOLKA (OFF)

Patrol jest już w mieszkaniu
Chojnackiego. Nikogo nie ma. Za to Miły
namierzył jego samochód. Puszczam wam
pinezkę.

ZOSIA (OFF)

Dzięki.

8. PL. ŁĄKI.

11.42. DZIEŃ 1

A: Kamil (T), Zosia (T), Robert (T)

*R: ognisko, torba sportowa, notatniki Przemka (kilka sztuk
do dubli), papierowa torebka, legitymacje policjantów,
kajdanki,*

Policjanci skradają się przez krzaki. Widzą Roberta, który
wrzuca coś do ogniska (niezbyt mocno rozpalonego). Kamil
wyciąga legitymację i wychodzi z krzaków.

48H_GŁOSY Z PRZESZŁOŚCI

KAMIL

Policja. Odsuń się od ogniska.

ROBERT

Szit!

Robert wrzuca resztę rzeczy (kilka notatników i papierową torebkę) do ogniska i zaczyna uciekać. Kamil rusza za nim, a Zosia biegnie do ogniska.

KAMIL

Powiedziałem, stój!

Kamil dopada Roberta i przewraca go na ziemię. Zaczynają się szarpać. Tymczasem Zosia wyciąga z ogniska torebkę i kilka tłących się notatników. Upuszcza je na ziemię i przyciska butami, żeby zdusić ogień. Kamil skuwa Roberta i zostawia go na ziemi.

KAMIL

/woła, do Zosi/ Nie poparzyłaś się!?

ZOSIA

Nie!

Zosia delikatnie odwraca jeden z notatników.

ZOSIA (KONT)

Mamy notatniki Guli!

9. WN. KOMENDA. POKÓJ PRZESŁUCHAŃ.

12.30. DZIEŃ 1

A: Kamil (T), Zosia (T), Robert (T)

Zosia i Kamil przesłuchują Roberta.

ROBERT

Zaraz... wy myślicie, że ja go stuknąłem czy coś?

KAMIL

Czy coś.

ROBERT

Bez jaj!

ZOSIA

Co cię tak dziwi? Komisarz Gula cię przymknął. Za kratkami miałeś sporo czasu, żeby pielęgnować w sobie **urazę**. Wyszedłeś i postanowiłeś się zemścić...

48H_GŁOSY Z PRZESZŁOŚCI

ROBERT

Ale tak normalnie! Po ludzku! Mało mam w życiu problemów, żeby jeszcze do pierdla za uciekanie psa iść?

KAMIL

A jakie ty masz niby problemy?

ROBERT

A takie, że moja ślubna sobie nowego gacha znalazła i się z nim teraz prowadzi po osiedlu! A ja jestem pośmiewiskiem! Przed własnymi dziećmi, przed rodziną, przed sąsiadami!

ZOSIA

Naprawdę myślisz, że nas twoje sercowe dramaty interesują?

ROBERT

/wzrusza ramionami/ Pan władza zapytał o problemy, to grzecznie mu odpowiedziałem...

KAMIL

Dobra, skup się teraz. Chciałeś się zemścić na Guli, ale tak normalnie... Co to dla ciebie znaczy?

ROBERT

Włamałem mu się na chatę i zrobiłem burdel. Takie są zasady, nie? Pies cię przymknął, to mu pokazujesz, że i tak jesteś górą. Ale w mieszkaniu znalazłem sejf i nie mogłem się powstrzymać, żeby mu jego cennych kłopotów nie zajumać. Tym bardziej, że zamknięty nie był...

ZOSIA

I co?

ROBERT

Zgarnąłem, co było w sejfie, ale nie miałem czasu tego obejrzeć, bo jakaś stara raszpla z tłuczkiem wpadła. Więc jej naściemniałem, że jestem bratem Guli.

KAMIL

A co było w sejfie?

ROBERT

Te zeszyty, co je chciałem spalić.
Pamiętniczki se pisał, skubaniec jeden!
Co miałem z tym zrobić? Na pamiątkę
sobie zostawić?

ZOSIA

I nie widziałeś komisarza Guli po
wyjściu z więzienia?

ROBERT

Nie widziałem. I wcale nie żałuję! Ten
gość mi życie zniszczył!

10. WN. KOMENDA. GABINET ROMANA.

13.05 DZIEŃ 1

A: Zosia (T), Kamil (T), Roman (T), Miły (T), Kuba (T)

R: lekko nadpalone notatniki Przemka, laptop Miłego

Policjanci omawiają sprawę.

ZOSIA

Jolka właśnie rozmawia z żoną
Chojnackiego...

KAMIL

Chojnacki twierdzi, że od wyjścia z
więzienia nie ruszał się z Warszawy, bo
ona mu samochód zabrała.

ROMAN

Przemek też nie prowadził, bo się
kiepsko czuł, więc jeździł na wieś
pekaesem. Chojnacki mógł zrobić to
samo.

KAMIL

Tylko że wtedy Przemek by się pewnie
zorientował, że ma ogon. Tak czy siak -
sprawdzamy to.

MIŁY

Ja tylko dorzucę, że telefon
Chojnackiego logował się w ostatnich
dniach wyłącznie w Warszawie... Ale
skoro wyszedł z pudła, może odwykł
od zabierania go wszędzie, gdzie się
przemieszcza...

Wchodzi KUBA.

48H_GŁOSY Z PRZESZŁOŚCI

KUBA

Cześć pracy.

KAMIL

Cześć. Jak u ciebie?

KUBA

Część notatników spaliła się niemal doszczętnie, resztę powinienem mieć niedługo zabezpieczoną i uporządkowaną.

KAMIL

Super.

KUBA

Ale notatniki to pikuś.

KAMIL

A co jeszcze mamy?

KUBA

W tej papierowej torebce był kawałek kości. Ludzkiej.

Wszyscy są w szoku.

ROMAN

To nas zastrzeliliś. Dasz radę ustalić do kogo należała?

KUBA

Fragment jest mały, ale spróbuję pobrać DNA. Dodatkowo powiem, że kość jest przybrudzona ziemią.

KAMIL

Myślicie, że komisarz Gula znalazł miejsce, w którym ukryto ciało Małgosi?

ZOSIA

Jeśli tak, może zabójca to zobaczył i wystraszył się, że Gula jest coraz bliżej?

ROMAN

Pogadajcie z rodzicami Małgosi. Przemek był z nimi podobno w stałym kontakcie. Może naprowadzą was na coś istotnego.

KAMIL

Jasne szefie.

A: Kamil (T), Zosia (T), Marian (T), Tomek (OFF)

R: telefon Kamila, telefon Mariana

Kamil i Zosia rozmawiają ze smutnym i zgaszonym MARIANEM.

MARIAN

Dziękuję, że zgodzili się państwo spotkać ze mną poza domem. Minęło tyle lat, a moja żona nadal to wszystko przeżywa. Każda rozmowa o Małgosi to dla niej nadzieja, a potem znowu rozczarowanie i rozpacz.

ZOSIA

Bardzo państwu współczujemy.

MARIAN

Dziękuję.

KAMIL

Komisarz Gula często do państwa przyjeżdżał?

MARIAN

Ostatnio trochę rzadziej.

ZOSIA

Powiedziano nam, że był z wami w stałym kontakcie.

MARIAN

No, niby był... /waha się/ Nie jest mi łatwo to mówić... Jestem wdzięczny, że nigdy się nie poddał, że nawet na emeryturze próbuje znaleźć moją córkę...

KAMIL

Ale?

MARIAN

/skrzępowany/ Ostatnio nie czuł się chyba za dobrze...

ZOSIA

Wiedział pan o jego chorobie?

MARIAN

Tak, powiedział nam, że ma raka. Ale zapewnił, że będzie działał, dopóki da radę zwlec się z łóżka. Tylko że ja nie o raku mówię...

12. FLASHBACK. ULICA WIEJSKA. (MIESIĄC PRZED ZAGINIĘCIEM) DZIEŃ

A: Marian (T), Przemek (T), Karol (T)

R: torba z zakupami

M: łzy dla Karola

Marian wraca z zakupów. Nagle widzi Przemka, który szarpie się z KAROLEM. Przemek jest wyraźnie wcięty, lekko bełkocze.

PRZEMEK

Morderca! Jesteś mordercą! Ale ja cię w końcu wsadzę... Zobaczysz!

KAROL

/z rozpaczą/ Zostaw mnie, człowieku!

PRZEMEK

Ja wiem... wszystko wiem!

Karol odpycha Przemka.

KAROL

Gównu wiesz! Myślisz, że możesz się nade mną znęcać tyle lat!? Niszczyć mi życie!? Ile razy mam jeszcze powiedzieć, że nigdy bym Małgosi nie skrzywdził! Kochałem ją!

PRZEMEK

Zabiłeś ją!

Karol łapie Przemka za fraki. Marian rusza w ich stronę.

KAROL

Odwal się ode mnie w końcu! Bo przysięgam, że cię pozwę!

Marian dobiega do nich i odciąga Przemka.

MARIAN

Panie Przemku, niech pan da spokój...

PRZEMEK

Ale to był on!

48H_GŁOSY Z PRZESZŁOŚCI

Karol patrzy na Mariana.

KAROL

/załamany/ Nie! Nic Małgosi nie
zrobiłem! Ja już nie mogę żyć z tą
sprawą... nie daję rady... nie mam
siły...

Karol się rozkleja.

11B. ULICA WIEJSKA.

14.18 DZIEŃ 1

A: Kamil (T), Zosia (T), Marian (T), Kuba (OFF)

R: telefon Kamila, telefon Mariana

MARIAN

I wiecie co? Ja Karolowi wierzę.
Oczywiście, na początku go wszyscy
podejrzewaliśmy, bo wiadomo -
narzeczony...

KAMIL

Ale nigdy nie udało się znaleźć żadnych
dowodów na jego winę.

MARIAN

Dokładnie. A Karol się niedawno ożenił,
próbuję sobie życie ułożyć...

ZOSIA

Wiemy, że słyszał pan to pytanie setki
razy, ale musimy je zadać. Kto mógł
chcieć skrzywdzić pana córkę?

MARIAN

Codziennie się nad tym zastanawiam. Ale
ona była... jak takie słoneczko.
Wszyscy ją lubili. No, może poza
Radkiem...

KAMIL

Radosławem Oleckim? Najlepszym
przyjacielem Karola?

MARIAN

Widzę, że wczytaliście się w akta...

KAMIL

Oczywiście. Za co Radek nie lubił
Małgosi?

48H_GŁOSY Z PRZESZŁOŚCI

MARIAN

Nie wiem. Ale każdy kogoś tam nie lubi i jakoś z tym żyje. Co to za motyw brak sympatii? A Radek po zaginięciu Małgosi bardzo Karola wspierał...

KAMIL

To jeszcze nie wyklucza...

MARIAN

/przerywa/ Nie. Nie uwierzę, że człowiek potrafiłby tak udawać. Może w mieście, jak ludzie się nie znają, nie widują codziennie, ale tutaj?

Marian dostaje smsa.

MARIAN (KONT)

Przepraszam, żona się obudziła i pyta, gdzie jestem. Muszę wracać. Jakby co, to państwo dzwonią.

KAMIL

Oczywiście.

Marian odchodzi, ale odwraca się jeszcze.

MARIAN

Moja córka nawet grobu nie ma.
Postawiliśmy jej symboliczny krzyż w miejscu, które kochała - na polance za wsią. Gdybyście ją znaleźli...
moglibyśmy ją wreszcie pochować... To byłaby dla nas wielka ulga...

ZOSIA

Zrobimy, co w naszej mocy.

Marian potakuje i odchodzi. Dzwoni telefon Kamila.

KAMIL (KONT)

/do telefonu/ Co tam, Kuba?

KUBA (OFF)

Udało mi się uporządkować notatniki.
Kilku brakuje, na pewno ostatniego... Ale może przyda wam się info, że Przemek wykreślił Karola z listy podejrzanych.

KAMIL

Da się ustalić, kiedy?

48H_GŁOSY Z PRZESZŁOŚCI

KUBA (OFF)

Patrzac na chronologię zapisków,
obstawiałbym, że kilka dni przed swoim
zaginięciem...

E-SHOT GOSPODARSTWO KAROLA

DZIEŃ

13. WN. GOSPODARSTWO KAROLA. STODOŁA

15.45 DZIEŃ 1

A: Kamil (T), Zosia (T), Karol (T), Ula (T)

K: widły, taczka

R: ubrania robocze

Karol opiera się o widły, rozmawia z policjantami. Obok
Karola stoi ULA, która cały czas zerka na niego z troską.

KAROL

Tak, myślałem o tym, żeby pozwać Gulę.
Waszym zdaniem wykonywał pewnie tylko
swoją robotę, ale moje życie zmienił
przy okazji w piekło. I to nie jest
przenośnia. Ludzie na mnie pluli, ktoś
chciał mi dom spalić...

Ula delikatnie dotyka jego ramienia.

ULA

Ale w końcu Gula odpuścił...

KAROL

Tak. /do policjantów/ Jakiś tydzień
temu przyszedł i mnie przeprosił.

ULA

I widać było, że szczerze mówił, że
naprawdę męża żałuje.

KAMIL

A powiedział, dlaczego zmienił
zdanie? Albo kogo teraz podejrzewa?

KAROL

Facet się w końcu ogarnął, ale to nie
znaczy, że miałem ochotę na pogawędkę z
nim. Szybko uciąłem temat i Gula sobie
poszedł.

ZOSIA

Nie był pan ciekaw, w którą stronę
pójdzie dalsze śledztwo?

KAROL

Nie chcę być chamski, ale Gula
zmarnował na mnie dziesięć lat. Więc
nie bardzo mnie obchodziło, co znowu
wymyślił i kogo zacznie nękać. Podobno
jest coś takiego jak policyjny nos,
ale... on go chyba nie miał.

KAMIL

A dwa dni temu go pan nie widział?

KAROL

Nie.

ULA

Karol był wtedy na targach.

KAROL

/zaczepnie/ A co? Znowu potrzebujecie
mojego alibi? Zaginięcia Małgosi nie
udało wam się zapisać na moje konto, to
teraz z Gulą będziecie próbować?

ULA

/uspokajająco/ Kotek, nie unoś się...
Państwo próbują tylko ustalić, co się
stało z komisarzem... to ich praca...

KAROL

/do policjantów/ No to słyszeliście.
Byłem pod Rzeszowem.

ZOSIA

A pani?

ULA

Ja miałam tyle roboty, że cały dzień na
podwórku spędziłam. Jak męża nie ma,
wszystko w gospodarstwie spada na mnie.

Policjanci kiwają głowami.

14A.PL. GOSPODARSTWO KAROLA. PRZED

15.46 DZIEŃ 1

A: Kamil (T), Zosia (T), Ula (T)

P: samochód policjantów

Kamil i Zosia podchodzą do samochodu. Z posesji wybiega Ula.

48H_GŁOSY Z PRZESZŁOŚCI

ULA

Przepraszam... mogę państwu zająć
jeszcze chwilę?

ZOSIA

/zatrzymując się/ Tak, oczywiście.

ULA

Bo... ja was okłamałam...

Kamil i Zosia patrzą na siebie zaskoczeni.

ZOSIA

W jakiej sprawie?

ULA

Dwa dni temu musiałam w pole pójść i...
coś widziałam...

15A. FLASHBACK. PL. POLE.

(DZIEŃ ZAGINIĘCIA) DZIEŃ

A: Ula, Przemek (T), Radek (T)

R: rower Radka, bukietek polnych kwiatów

M: łąka dla Uli

Ula, która trzyma w ręce bukietek polnych kwiatów, chowa się w
krzaki. Na dróżce pojawia się wściekły Radek, który prowadzi
swoją rower. Za nim idzie Przemek.

RADEK

Odwal się ode mnie, człowieku!

PRZEMEK

Odpowiedz na pytanie!

Radek odwraca się gwałtownie.

RADEK

Bo co!? No słucham! Co mi zrobisz!? Nie
jesteś już glina, więc możesz mi
naskoczyć!

PRZEMEK

Nadal mam znajomości...

RADEK

A ja mam kuzyna prawnika! Bo ty
naprawdę chcesz zarobić pozew, nie!?
Najpierw latami prześladowałeś Karola,
a teraz przerzuciłeś się na mnie!

PRZEMEK

Małgosia musiała wtedy przejść przez
twoje pole!

RADEK

Nie tylko przez moje! Przez
Fabisiaków, Kunów i Zawojów też!

PRZEMEK

Ale tylko ty jej nienawidziłeś!

14B. WN. GOSPODARSTWO KAROLA.PRZED.

15.46 DZIEŃ 1

A: Kamil (T), Zosia (T), Ula (T)

P: samochód policjantów

ULA

Żeby było jasne: mówię wam to tylko
dlatego, że pytaliście, kogo teraz
komisarz Gula podejrzewał...

KAMIL

Czyli nie wierzy pani, że Radosław
Olecki mógł skrzywdzić Małgorzatę?

ULA

No pewnie, że nie! To najlepszy
przyjaciel Karola! Ok, może jej nie
lubił, czasem rzucił jej jakiś złośliwy
komentarz. Ale to nie znaczy, że jest
mordercą!

ZOSIA

A dlaczego nie powiedziała pani o tym
przy mężu?

ULA

Bo się o niego boję! Bo nie chcę mu
podsuwać nowych tropów! /po chwili, z
rozpaczą/ Wy nie wiecie, jak to jest
żyć z takim piętnem, w takim
zawieszeniu... Dlatego błagam: znajdźcie
mordercę i zamknijcie już tę sprawę!

KAMIL

W tej chwili naszym priorytetem jest
odnalezienie Przemysława Guli...

ULA

A nie sądzicie, że porwała go ta sama
osoba, która zabiła Małgosię?

48H_GŁOSY Z PRZESZŁOŚCI

A: Roman (T), Kuba (T), Kamil (OFF), Zosia (OFF)

R: wyniki badań DNA, telefon Romana, akta sprawy Małgosi

Roman przegląda akta sprawy Małgosi. Słysząc pukanie.

ROMAN

Proszę.

Do gabinetu wchodzi Kuba z wynikami badań w ręce.

KUBA

Szefie, pociągnąłem za kilka sznurków,
żeby przyspieszyć sprawę i są już
wstępne wyniki badań DNA.

ROMAN

I?

KUBA

Jest spore prawdopodobieństwo, że mamy
kość Małgosi Krawczuk.

ROMAN

Czyli zrobiliśmy krok do przodu.

KUBA

Tak. Próbuję ustalić, gdzie komisarz
Gula mógł ją znaleźć. Zidentyfikowałem
na kości ślady nawozu, ale to nam
raczej nie zawęży obszaru poszukiwań,
bo używają go wszyscy...

ROMAN

Dzięki, dobra robota.

Roman łapie za telefon i wybiera numer Zosi, włącza głośnik,
by Kuba słyszał jego rozmowę.

**UWAGA: ZOSIA I KAMIL DO NAGRANIA SETKOWO – SIEDZĄ W
SAMOCHODZIE, UJĘCIA POPRZEDZAJĄCE SCENĘ 17.**

ZOSIA

Cześć, szefie.

ROMAN

Cześć. Wiadomość z ostatniej chwili:
kość, którą znaleźliśmy w rzeczach
Przemka, należy do Małgosi Krawczuk...

48H_GŁOSY Z PRZESZŁOŚCI

Kuba wbija wzrok w Romana.

ROMAN (KONT)

Nieoficjalnie oczywiście.

KAMIL

A miejsce znalezienia kości udało się przybliżyć?

Roman patrzy na Kubę, dając mu do zrozumienia, żeby mówił.

KUBA

Na ten moment zidentyfikowałem tylko pozostałości nawozu...

ZOSIA

Czyli to mogło być pole... Szefie, czy 10 lat temu przeszukano pole należące do rodziny Radka Oleckiego?

Roman przegląda akta.

ROMAN

Poczekaj... Olecki... Nie, bo facet w ogóle nie był podejrzany. Coś się zmieniło?

KAMIL

Według naszego świadka Przemek był pewny, że Radek ma coś wspólnego z zaginięciem Małgosi.

ROMAN

To zgarnijcie Oleckiego.

ZOSIA

Czekamy już pod jego domem.

ROMAN

Dobrze, czekam na info.

17. PL. ULICA WIEJSKA.

17.32 DZIEŃ 1

A: Kamil (T), Zosia (T), Radek

R: telefon Zosi, butelka z wodą, notatnik, legitymacja Zosi, broń Zosi

P: samochód policjantów, samochód Radka, przypadkowy samochód

Zosia i Kamil siedzą w samochodzie na wiejskiej drodze, w tle widać zabudowania. Zosia kończy rozmowę z Romanem.

48H_GŁOSY Z PRZESZŁOŚCI

KAMIL

Dlaczego w zasadzie Radek Olecki nie był brany pod uwagę jako sprawca?

ZOSIA

Z tego, co pamiętam, kilka osób rozmawiało z nim po mszy pod kościołem. A skoro tam był, nie mógł pójść od razu za Małgosią.

KAMIL

Nie nazwałbym tego żelaznym alibi... Mógł ją przecież potem dogonić.

ZOSIA

I właśnie dlatego na niego czekamy.

Kamil potakuje, na chwilę zapada cisza.

ZOSIA (KONT)

Kamil...

KAMIL

Tak?

ZOSIA

Wcale nie miałam wczoraj faceta od kaloryferów.

KAMIL

/zaskoczony/ Jak to?

ZOSIA

Okłamałam cię. Tak naprawdę poszłam tańczyć.

KAMIL

Z kim?

ZOSIA

Sama.

KAMIL

Do klubu?

ZOSIA

Nie, do szkoły tańca. Pamiętasz, Sławek dał mi wizytówkę, powiedział, że mogę wpadać, kiedy chcę.

KAMIL

Tak... Rozumiem, że mnie nie zdradziłaś ani nie zrobiłaś nic nielegalnego?

ZOSIA

Oczywiście, że nie!

KAMIL

To dlaczego kłamałaś?

ZOSIA

Trudno to wytłumaczyć...

Kamil pokazuje pustą drogę.

KAMIL

Oleckiego nie widać. Mamy czas.

ZOSIA

Kiedyś kochałam tańczyć. Ale nie robiłam tego od lat... Miałam wrażenie, że to część mojego poprzedniego życia, że już tego nie potrzebuję... A potem zobaczyłam, jaki ty jesteś szczęśliwy, jeżdżąc na motocyklu i nagle za tym zatęskniłam...

KAMIL

Ok. Ale to nie wyjaśnia, dlaczego wymyśliłaś naprawę ciekącego kaloryfera.

ZOSIA

Chyba chciałam mieć coś... tylko dla siebie. Tak jak ty masz motocykl. Ale potem sobie uświadomiłam, że bez sensu mieć przed sobą tajemnice. I wiem, że się powtarzam, ale po prostu potrzebuję trochę czasu, żeby sobie to wszystko poukładać w głowie.

KAMIL

I taniec ci w tym pomaga?

ZOSIA

Tak.

KAMIL

To dobrze.

Kamil uśmiecha się do Zosi, chce ją pocałować. W tym momencie kawałek przed nimi zatrzymuje się samochód. Wsiada z niego Radek.

KAMIL (KONT)

Ale koleś ma wycucie czasu...

Zosia i Kamil wsiadają z samochodu i ruszają w stronę Radka. Zosia wyjmuje legitymację.

ZOSIA

Radosław Olecki? Policja.

Radek patrzy przez chwilę na Zosię i Kamila, po czym rzuca się do samochodu, wsiada i odjeżdża z piskiem opon.

KAMIL

Zośka, do auta, szybko!

Kamil dobiega do samochodu, wsiada, uruchamia silnik. Zosia w tym czasie wyjmuje broń i mierzy w oponę samochodu Radka. Radek jest już daleko, w dodatku z naprzeciwka pojawia się inny samochód. Zosia rezygnuje ze strzału, patrzy, gdzie Kamil, niecierpliwi się. Kamil podjeżdża do niej, Zosia wskakuje na fotel pasażera.

ZOSIA

Co tak długo? Ruszaj!

Kamil rusza za Radkiem, ale widzieć, że może go nie dogonić.

E-SHOT. KOMENDA

DZIEŃ

17XA. KOMENDA

17.35 DZIEŃ 1

A: Kamil (OFF), Jolka (T)

Jolka rozmawia z Kamilem przez telefon.

JOLKA

Wszystkie patrole w okolicy dostały numery blach Oleckiego. Obstawiliśmy też drogi wyjazdowe.

KAMIL (OFF)

Dzięki, informuj nas na bieżąco.

17XB. JAZDA/ ULICA WIEJSKA.

17.35 DZIEŃ 1

A: Kamil (T), Zosia (T), Jolka (OFF)

48H_GŁOSY Z PRZESZŁOŚCI

Kamil i Zosia jadą samochodem, rozmawiają z Jolą przez telefon na głośniku.

JOLKA (OFF)

Wszystkie patrole w okolicy dostały numery blach Oleckiego. Obstawiliśmy też drogi wyjazdowe.

KAMIL

Dzięki, informuj nas na bieżąco.

Kamil rozłącza się.

KAMIL (KONT)

Wychodzi na to, że komisarz Gula miał rację, podejrzewając Oleckiego.

ZOSIA

Chyba że gość ucieka z innego powodu.

Dzwoni komórka Kamila, Kamil odbiera.

KAMIL

Tak?

JOLKA (OFF)

To znowu ja. Chyba go mamy. Wysyłam wam pinezkę, gdzie macie się kierować.

KAMIL

Super. Czekamy.

18. PL. POBOCZE.

18.12. DZIEŃ 1 ŚRODA

A: Kamil (T), Zosia (T), Radek, Policjant z patrolu 1 (T), Policjant z patrolu 2

R: telefon Zosi, rękawiczki

K: krew na twarzy Radka, Policjant z patrolu 1 i Policjant z patrolu 2 umundurowani

P: samochód policjantów, samochód Radka, radiowóz policyjny

Policjanci zatrzymują się przy radiowozie policyjnym, który stoi obok samochodu Radka, który wypadł z drogi. Przy radiowozie stoi Policjant z patrolu 1, rozmawia przez radiostację, Policjant z patrolu 2 jest przy Radosławie, który leży na kierownicy, jest nieprzytomny i ma zakrwawioną twarz. Kamil zostaje przy Policjancie z patrolu 1, a Zosia podchodzi do samochodu.

48H_GŁOSY Z PRZESZŁOŚCI

KAMIL

/do Policjanta z patrolu 1/ Komisarz Janicki. Co z nim?

POLICJANT Z PATROLU

Sierżant Grudziak. Żyje, ale jest nieprzytomny. Karetka już jedzie.

KAMIL

/do Zosi/ Czyli przesłuchanie dzisiaj odpada.

ZOSIA

Ciesz się, że tylko dzisiaj. To cud, że przy tej prędkości nie zabił się na miejscu...

Kamil kiwa głową.

E-SHOT SZKOŁA TAŃCA

DZIEŃ/ NOC

19. WN. SZKOŁA TAŃCA.

21.54 NOC 1

A: Zosia (T), Sławek (T)

R: muzyka, ręcznik, torba

K: strój do tańca dla Zosi

Zosia tańczy – nadal jest w tym dużo emocji, ale widać, że po wyznaniu Kamilowi prawdy trochę jej ulżyło, uspokoiła się. Po jakimś czasie muzyka się kończy i Zosia też przerywa taniec. Sięga po ręcznik, wyciera spocony kark. W drzwiach staje SŁAWEK.

SŁAWEK

Dziś było jeszcze lepiej...

ZOSIA

Sławek... cześć... /żartobliwie/ Może powinnam kasować za bilety?

SŁAWEK

/uśmiecha się/ Zapłacę każdą cenę! /po chwili/ Za trzy miesiące jest konkurs tańca nowoczesnego dla amatorów. Może chciałabyś wystartować?

ZOSIA

Dzięki, ale nie.

SŁAWEK

Dlaczego? Pomogę ci przygotować układ.

48H_GŁOSY Z PRZESZŁOŚCI

ZOSIA

Sławek, ja jestem policjantką...

SŁAWEK

Regulamin nie wyklucza startu policjantów.

ZOSIA

Wiesz, o co mi chodzi. Nie mogę sobie zaplanować na sztywno godzin treningów.

SŁAWEK

Obiecuję, że będę elastyczny. To moja szkoła, mogę tu przychodzić o piątej rano, o północy, w niedzielę... No, Zośka, przecież kochasz wyzwania.

ZOSIA

I mam ich wystarczająco dużo w pracy. Taniec ma być moją odskocznią, a nie kolejnym polem rywalizacji.

SŁAWEK

A może twój facet nie pozwala ci tu przychodzić?

ZOSIA

No, nie pozwala. I ja się go zawsze grzecznie słucham. Dlatego tu jestem. Sławek, proszę cię...

SŁAWEK

Związek dwójki policjantów musi być skomplikowany...

ZOSIA

/uśmiecha się/ O nie, tak nie będziemy rozmawiać! Chcesz wszystko wiedzieć o moim życiu prywatnym, a sam pary z ust nie puściłeś!

SŁAWEK

Nie pytałaś.

ZOSIA

To teraz pytam. Masz kogoś? Dziewczynę? Żonę? Dzieci?

SŁAWEK

Narzeczoną. Izę. Dzieci dopiero w planach. Długo jej szukałem, bo tobie niewiele kobiet może dorównać.

ZOSIA

/zaskoczona/ Ale przecież my nigdy nie byliśmy razem.

SŁAWEK

Ale ja byłem w tobie zakochany. Nie mów, że nie wiedziałaś...

ZOSIA

Nie miałam pojęcia...

SŁAWEK

No i zrobiło się dziwnie... /śmieje się/
Ale nie martw się, to było dawno. Tylko nie mów nic Izie, jak się spotkacie, bo jest o mnie strasznie zazdrosna. To jak będzie z tym konkursem?

ZOSIA

/śmieje się/ Teraz to już jesteś upierdliwy...

SŁAWEK

Przemyśl to, dobrze?

ZOSIA

Mogę przemyśleć, ale nie spodziewaj się innej odpowiedzi. Spadam.

Zosia zbiera swoje rzeczy, uśmiecha się do Sławka i wychodzi.

E-SHOT

NOC/DZIEŃ

20. WN. RESTAURACJA

07.54 DZIEŃ 2

A: Zosia (T), Jolka (T)

S: Goście restauracji X2

R: kawy na wynos x3, telefon Zosi

Zosia i Jolka siedzą przy stoliku, piją kawę.

ZOSIA

O dzieciach jeszcze nie rozmawialiśmy, ale przyznałam mu się, że tańczę.

48H_GŁOSY Z PRZESZŁOŚCI

JOLKA

/nabija się/ Wow, ale wyczyn! Powiedz mu też, że wolisz góry bułeczek od dołów i wasz związek wpłynie na spokojne wody...

ZOSIA

Kocham twój cięty język... Może to głupio zabrzmiał, ale czuję, że Kamil też coś przede mną ukrywa.

JOLKA

Co niby?

ZOSIA

Cały problem z ukrywaniem polega na tym, że się tego nie wie.

JOLKA

Ale można się domyślać. Długi, inna kobieta, hazard?

ZOSIA

Nic z tych rzeczy... Raczej matka, dzieciństwo... Ale zamyka się przede mną, a przez to ja też przestaję mu ufać i zamykam się w sobie... I robi się takie emocjonalne błędne koło.

JOLKA

Przerabane.

ZOSIA

I tyle? Żadnej dobrej rady?

JOLKA

Mam tylko jedną, tę samą, co zawsze: musicie szczerze pogadać.

ZOSIA

Ale on nie chce!

JOLKA

Oj tam, oj tam... Widziałam, jak ci gangsterzy wyznawali wszystko, co mają na sumieniu. Z Kamilem sobie nie poradzisz?

Zosia chce coś powiedzieć, ale dzwoni jej telefon. Zosia pokazuje Jolce wyświetlacz. To Kamil. Zosia odbiera.

ZOSIA

/do telefonu/ Spokojnie, twoja kawa jest w drodze.

KAMIL

Super, ale ja nie o tym. Wiozą nam Radka Oleckiego. Przeszedł badanie lekarskie i możemy go przesłuchać.

ZOSIA

Ok, już idę.

21. WN. KOMENDA. POKÓJ PRZESŁUCHAŃ.

08.30 DZIEŃ 2

A: Kamil (T), Zosia (T), Radek (T)

R: notatnik

M: rany po wypadku na twarzy Radka, łązy dla Radka

Kamil i Zosia przesłuchują załamanego Radka.

KAMIL

Mamy świadka, który widział, jak kłóciłeś się z komisarzem Gulą... On krzyczał, że nienawidziłeś Małgosi i że wracając skrótem musiała przejść przez twoje pole... A ty oczywiście zaprzeczałeś.

Radek nie odpowiada.

ZOSIA

A kiedy my chcieliśmy z tobą porozmawiać, zacząłeś uciekać. Nie wygląda to dobrze.

RADEK

/gorzko/ Wasz kolega przez dziesięć lat prześladował mojego przyjaciela...

KAMIL

Nie twierdzę, że komisarz Gula zachowywał się idealnie. Ale to dlatego, że próbował się dowiedzieć, co się stało z Małgorzatą Krawczuk.

RADEK

Nie! Próbował udowodnić, że Karol jej coś zrobił! Subtelna różnica, prawda? I dlatego uciekłem! Najpierw on za mną łąził, a teraz wy!

ZOSIA

Komisarz nie powiedział ci, dlaczego nagle się tobą zainteresował?

RADEK

Bo jego zdaniem nienawidziłem Małgosi!
I jeszcze coś chrzanił o jakichś
kwiatkach. Ale wiecie, co jest
najśmieszniejsze? On nie wiedział
najważniejszego! Że ja ją kochałem...

Radek rozkleja się.

KAMIL

Kochałeś Małgosię?

Radek potakuje.

KAMIL (KONT)

Ale wszyscy twierdzą...

RADEK

Wiem, co twierdzą! Zresztą sam to
podkręcałem, żeby nikt się nie
domyślił, że mamy romans.

ZOSIA

Ty i narzeczona twojego przyjaciela?

RADEK

Nie planowałem tego! Ona tym bardziej!
Ale zakochaliśmy się w sobie. Miała z
nim zerwać i uciec ze mną.

KAMIL

Ale nie zerwała i nie uciekła. Może
zmieniła zdanie? A ty się wkurzyłeś i
ją zabiłeś?

RADEK

Nie zerwała z Karolem tylko dlatego, że
zniknęła! A ja bym jej nigdy nie
skrzywdził! Od 10 lat żyję jak cholerne
zombie! Nie mogłem jej opłakiwać, bo
przecież wszyscy myślą, że jej nie
znosiłem! Wie pan, jak taka tłumiona
rozpacz niszczy człowieka!? Wpadłem we
własną pułapkę!

Radek chowa twarz w dłoniach i płacze.

48H_GŁOSY Z PRZESZŁOŚCI

ZOSIA

Ktoś jeszcze wiedział o waszym romansie?

RADEK

/po chwili/ Pewnie Ula - najlepsza przyjaciółka Małgosi...

KAMIL

Ula? Żona Karola?

RADEK

/wściekły/ Teraz ją będziecie podejrzewali!? Ona i Karol są razem dopiero od dwóch lat! Dlaczego wy nie jesteście w stanie pojąć, że my ją wszyscy kochaliśmy!

ZOSIA

Nie uwierzysz, jak często motywem zbrodni jest właśnie wielka miłość.

22. WN. KOMENDA. GABINET ROMANA.

11.31 DZIEŃ 2

*A: Zosia (T), Kamil (T), Roman (T), Jolka (T), Miły (T)
R: laptop Miłego, notatniki, PPS4: mapa okolicy, w której zaginęła Małgosia, na laptopie Miłego*

Policjanci omawiają sprawę. Kamil chodzi po pokoju.

KAMIL

Mam wrażenie, że utknęliśmy. Olecki przed nami uciekał, ale to za mało, żeby go oskarżyć...

ROMAN

Może pokłócił się z Małgosią, poniosło go i zabił ją w afekcie?

ZOSIA

Tyle że jego rodzina ma ponad 15 hektarów... A my nie mamy nic na tyle solidnego, żeby sprowadzić tam psy tropiące i zacząć poszukiwania.

ROMAN

Racja. Zanim dostaniemy nakaz, musimy mieć jakiś konkret. Kuba cały czas pracuje, ale na razie nie ma nic, co pozwoliłoby nam zawęzić obszar poszukiwań.

Zosia wstaje.

ZOSIA

Miły, masz jakąś mapę, gdzie widać granice gospodarstwa Oleckich?

MIŁY

Mam.

Miły klika i odwraca ekran w stronę reszty. Widać na nim PPS4: mapę okolicy, gdzie zaginęła Małgosia. Zosia się jej przygląda...

ZOSIA

Tuż obok jest ziemia Karola...

KAMIL

I tamtędy prowadzi skrót... Może nie powinniśmy się fokusować na tym, że komisarz Gula wykreślił narzeczonego? Może się pomylił?

ROMAN

Pogadajcie z nim jeszcze raz.
Zapytajcie, czy wiedział, że narzeczona go zdradza.

Kamil i Zosia kiwają głowami i zbierają swoje rzeczy.

23. PL. GOSPODARSTWO KAROLA.

12.34 DZIEŃ 2

A: Kamil (T), Zosia (T), Ula (T), Karol (T)

R: bukiet kwiatów

M: łązy dla Uli

Kamil i Zosia idą w stronę furtki. Nagle z domu wychodzi Karol z bukietem kwiatów. Za nim pędzi wściekła Ula.

ULA

Nigdzie nie pójdziesz!

Policjanci cofają się tak, żeby Ula i Karol ich nie widzieli.

KAROL

/zmęczony/ Ula, proszę cię...

ULA

To ja ciebie proszę! Kocham cię już tyle lat, a ty ciągle myślisz o niej!

48H_GŁOSY Z PRZESZŁOŚCI

KAROL

Jesteś zazdrosna o kogoś, kto zniknął
10 lat temu!? Kto prawdopodobnie nie
żyje!?

Karol rusza, ale Ula łapie go za ramię.

ULA

Po co to robisz!? Po co nosisz jej
kwiaty!? Przesiadujesz na tej polance,
gapisz się na krzyż i o niej myślisz!
Chcesz, żeby wszyscy widzieli, że nadal
tęsknisz za tą dziewczką?!

Karol przez chwilę wygląda tak, jakby miał Ulę uderzyć, ale się opanowuje i odchodzi. Policjanci się chowają. Karol idzie ze wzrokiem wbitym w ziemię i nawet nie patrzy w ich stronę. Ula płacze, po czym wraca do domu.

KAMIL

/do Zosi, cicho/ Może o tych kwiatkach
mówił Przemek? Chociaż co to za
odkrycie, skoro Karol regularnie
zostawia je pod krzyżem...

ZOSIA

Słyszałeś, co powiedziała Ula?

KAMIL

Nazwała Małgosię dziewczką...

ZOSIA

To jedno. Ale Radek twierdził, że Ula i
Karol zeszli się dwa lata temu. A ona
krzyczała „kocham cię już tyle lat”.

KAMIL

/po chwili/ Chyba że była w nim
zakochana już wcześniej...

Ula wychodzi z domu. Zosia odciąga Kamila tak, żeby kobieta ich nie zauważyła.

24. PL. GOSPODARSTWO KAROLA. POLE Z WEJŚCIEM DO ZIEMIANKI
12.57 DZIEŃ 2

A: Kamil (T), Zosia (T), Miły (OFF)
R: telefon Zosi

Kamil i Zosia idą przez pole, rozglądają się.

48H_GŁOSY Z PRZESZŁOŚCI

KAMIL

Widzisz ją?

ZOSIA

Nie.

KAMIL

Trzymaliśmy za duży dystans.

ZOSIA

Inaczej by nas zauważyła.

KAMIL

Problem w tym, że chyba ją zgubiliśmy.

Nagle Kamil zauważa w oddali, coś co wygląda jak wejście do ziemianki.

KAMIL (KONT)

Albo i nie. Patrz.

Zosia wyjmuje telefon, ustala współrzędne, wysyła je do Miłego i wybiera jego numer.

ZOSIA

Hej, wysłałam ci współrzędne.

MIŁY (OFF)

Czekaj. Już je wrzucam do sprawdzenia.
/po chwili/ To ziemia Karola...

Policjanci ruszają do ziemianki.

25. WN. GOSPODARSTWO KAROLA. ZIEMIANKA.

12.59 DZIEŃ 2

A: Kamil (T), Zosia (T), Ula (T), Przemek

R: miska z wodą, szmatka, prowizoryczny opatrunek, telefon

M: rozpalony Przemek, rana na głowie Przemka, łyży dla Uli

Kamil i Zosia wchodzi do ziemianki, gdzie Ula zajmuje się rannym, nieprzytomnym Przemkiem. Przemywa mu czoło itd.

ZOSIA

Proszę się od niego odsunąć!

Ula momentalnie odskakuje od Przemka.

ULA

Ja mu nic nie zrobiłam!

Zosia odsuwa Ulę, a Kamil sprawdza puls Przemka.

48H_GŁOSY Z PRZESZŁOŚCI

KAMIL

Żyje, ale chyba ma wysoką gorączkę...

ULA

Znalazłam go w polu... Miał ranę na głowie... Opatrzyłam go tylko, żeby się jakieś zakażenie nie wdało!

ZOSIA

I nie przyszło ci do głowy, żeby wezwać karetkę!?

ULA

Bałam się...

KAMIL

Czego?

ULA

Że to Karol! Że to mój mąż zrobił!

ZOSIA

Co zrobił? Zaatakował Przemka czy zabił Małgosię?

ULA

/zaczyna płakać/ I jedno, i drugie... Że zabił Małgosię, bo się dowiedział, że sypiała z Radkiem! A teraz zaatakował komisarza i zostawił go w polu na pewną śmierć, bo się bał, że on go w końcu zdemaskuje...

Kamil wyciąga telefon i wybiera numer. Zosia łapie Ulę i delikatnie popycha ją w stronę wyjścia.

ZOSIA

Pojedzie pani z nami.

ULA

/zanosi się płaczem/ Ja już tak nie mogę... nie mogę tak dłużej żyć... ta sprawa nas wszystkich wykończy...

KAMIL

/do telefonu/ Miły, potrzebujemy jak najszybciej karetki na te współrzędne, które ci Zośka przed chwilą wysłała... Mamy komisarza.

26A. WN. SZPITAL. SALA.

16.46 DZIEŃ 2

48H_GŁOSY Z PRZESZŁOŚCI

A: Kamil (T), Zosia (T), Przemek (T), Beata (T)
R: opatrunek na głowie Przemka, kubek ze słomką
M: blady Przemek

Kamil i Zosia wchodzi do sali. Przemek śpi. Beata zrywa się z krzesła, podchodzi do policjantów, mówi ściszone głosem.

BEATA

Zadzwoiłam, jak tylko się obudził. Był bardzo poruszony, koniecznie chciał wam coś powiedzieć... Ale chwilę później znowu zasnął... jest na mocnych lekach...

Beata odwraca się i patrzy z czułością na Przemka.

BEATA (KONT)

Zdaniem lekarzy to cud, że przeżył.

ZOSIA

To my może wrócimy później?

W tym momencie Przemek otwiera oczy. Próbuje coś powiedzieć, ale widać, że zaschło mu w gardle.

BEATA

Spokojnie, Przemus... Już ci wody daję...

Beata podaje mu wodę. Przemek bierze łyk i opada na poduszkę.

PRZEMEK

To Ula... To ona mnie walnęła...

15B. FLASHBACK. PL. GOSPODARSTWO KAROLA POLE.
(DZIEŃ ZAGINIĘCIA) DZIEŃ

A: Ula, Przemek (T), Radek (T)
R: rower, bukietik polnych kwiatów
M: łązy dla Uli

Przemek patrzy za odchodzącym Radkiem. Też chce odejść, ale nagle słyszy ciche łkanie i zauważa siedzącą w krzakach Ulę.

PRZEMEK

Ula, co ty tu robisz?

ULA

Mam tego dość...

48H_GŁOSY Z PRZESZŁOŚCI

PRZEMEK

Wyjdź z krzaków...

Przemek pomaga Uli wyjść z krzaków.

PRZEMEK (KONT)

Czego masz dość?

ULA

/histerycznie/ Tego, że Małgosia...
choć nie żyje, wciąż jest
najważniejsza... wciąż się o niej mówi!
A przecież na to nie zasługiwała! Była
zła, bawiła się ludźmi!

PRZEMEK

/zaskoczony/ Czemu tak o niej mówisz?
Przecież była twoją przyjaciółką...

Dopiero teraz Przemek zauważa bukiet kwiatów w jej ręku.

PRZEMEK (KONT)

/w szoku/ Te kwiatki... podobne widziałem
na polu Karola. Ktoś je tam regularnie
zostawia... w jednym miejscu...

ULA

/z trudem/ Przy starej studni...

PRZEMEK

Dlaczego tam? *Wszyscy mieszkańcy
noszą Małgosi kwiaty pod symboliczny
krzyż na polanie. /po chwili/ Czy w
tej studni jest jej ciało?*

Ula potakuje.

PRZEMEK (KONT)

Karol ją zabił?

Ula kręci głową.

PRZEMEK (KONT)

A kto? /po chwili/ Ty!?

ULA

/z rozpaczą/ Ja już nie mam siły...
Niech to się już skończy...

PRZEMEK

Ale dlaczego!?

48H_GŁOSY Z PRZESZŁOŚCI

ULA

Kochałam Karola! Myślałam, że za jakiś czas o niej zapomni... Ale nie! Ja jestem tylko na pocieszenie...

Przemek spogląda na nią ze współczuciem.

PRZEMEK

Chcesz, żeby to się skończyło? To idź do domu i porozmawiaj z mężem. A wieczorem przyjadę do was z policją i wtedy do wszystkiego się przyznasz...

Przemek patrzy na Ulę, ona wciąż płacze, ale potakuje. Przemek odwraca się i zostawia łkającą Ulę.

26B. WN. SZPITAL. SALA.

16.46 DZIEŃ 2

A: Kamil (T), Zosia (T), Przemek (T), Beata (T)
R: opatrunek na głowie Przemka, kubek ze słomką
M: błady Przemek

PRZEMEK

/słabym głosem/ Ocknąłem się w ziemiance, obolały, z gorączką... Zlekceważyłem Ulę... Jak wszyscy zresztą. Cicha, spokojna, wspierająca bohaterka drugiego planu... Musiała walnąć mnie w głowę, jak się zatrzymałem, żeby... żeby się wysikać.

KAMIL

A potem się tobą zajmowała...

PRZEMEK

Nie wiem, dlaczego mnie nie dobiła. Może mnie aż tak nie nienawidziła jak Małgosi?

Przemek traci siły, opada na poduszkę i przymyka oczy. Beata ściska jego rękę i patrzy z wdzięcznością na Kamila i Zosię.

BEATA

Dziękuję, że go znaleźliście... Bardzo wam dziękuję...

PL. ULICE MIASTA. JAZDA. UJĘCIE Z DRONA.

DZIEŃ

A: Jolka (OFF), Zosia (OFF)

48H_GŁOSY Z PRZESZŁOŚCI

Ujęcie samochodu z drona.

JOLKA (OFF)

Kiedy będziecie? Ula Rosińska
koniecznie chce złożyć zeznania. Teraz,
zaraz.

ZOSIA (OFF)

Potrzebujemy paru minut.

27A. WN. KOMENDA. POKÓJ PRZESŁUCHAŃ.

19.06 DZIEŃ

A: Zosia (T), Kamil (T), Ula (T)

R: notatnik

M: łączy dla Uli

Ula siedzi naprzeciwko Kamila i Zosi.

ULA

Ja jej nie chciałam zabić! Chciałam
jej tylko uświadomić, że Karol nie
zasługuje na takie traktowanie!

**28. FLASHBACK. PL. GOSPODARSTWO KAROLA. POLE. (10 LAT
WCZEŚNIEJ) DZIEŃ**

A: Ula (T), Małgosia (T)

R: kamień

M: łączy dla Uli

Ula łapie MAŁGOSIĘ za rękę.

ULA

On cię kocha, rozumiesz! Nie możesz go
zostawić, bo będzie cierpiał!

Małgosia wyrывa ramię.

MAŁGOSIA

Nie słyszałaś, że cierpienie
uszlachetnia? Przeżyje...

ULA

Ale ty jesteś cyniczna! Może jakbyś go
po prostu zostawiła, to by przeżył! Ale
ty się musiałaś puścić z jego
najlepszym kumpem!

MAŁGOSIA

/wkurzona/ Po pierwsze, kocham Radka i
dlatego chcę z nim wyjechać! A po

48H_GŁOSY Z PRZESZŁOŚCI

drugie, nie udawaj takiej świętej!
Gdyby Karol palcem skinał, to byś mu w
pięć minut do łóżka wskoczyła!

ULA

/zmieszana/ Ja... nie...

MAŁGOSIA

Przestań się jakać! Myślisz, że się nie
skapowałam, że jesteś w nim zakochana!?
Różnica jest taka, że chociaż skaczesz
wokół niego jak małpka, on cię nawet
nie zauważa!

ULA

/w histerii/ Przestań!

MAŁGOSIA

/okrutnie/ I pewnie nie zauważy, nawet
jak z nim zerwę!

Małgosia odwraca się na pięcie i odchodzi. Ula płacze, jest
w histerii... Schyla się po kamień i rusza za Małgosią.

27B. WN. KOMENDA. POKÓJ PRZESŁUCHAŃ.

19.06 DZIEŃ

A: Zosia (T), Kamil (T), Ula (T)

R: notatnik

M: łzy dla Uli

ULA

Nawet nie pamiętam, jak ją uderzyłam...
Nie wiedziałam, co robię... Ona mnie
sprowokowała... Była taka podła, takie
wstrętne rzeczy mówiła...

ZOSIA

I co potem zrobiłaś?

ULA

Ukryłam jej ciało pod sianem. A zanim
się zrobiła afera z jej zaginięciem,
zaciągnęłam je do starej studni na polu
Karola. Jest dawno zasypana. Nikt o
niej nie wiedział oprócz mojej babci,
ale ona nie żyje...

ZOSIA

A te kwiatki? Zaczęłaś mieć wyrzuty
sumienia, prawda?

48H_GŁOSY Z PRZESZŁOŚCI

ULA

Ona była moja przyjaciółką! Kochałam ją i tęskniłam za nią. Myślałam, że zapomnę, że będę jeszcze szczęśliwa... Opiekowałam się Karolem i jak mi się oświadczył... uwierzcie mi, to był najpiękniejszy dzień w moim życiu... Ale on nigdy nie przestał jej kochać! Ona nawet po śmierci sobie ze mnie kpiła!

Ula płacze.

29. PL. MIESZKANIE KAMILA. PRZED 21.12. DZIEŃ 2

A: Zosia (T), Kamil (T)

R: telefon Zosi, kask

P: samochód Zosi, motocykl Kamila

Zosia siedzi w samochodzie i rozmawia z Kamilem.

KAMIL (OFF)

Skoro ty znowu tańczysz, to ja sobie może jakiś serial obejrzę...

ZOSIA

Tylko nie ten, który razem zaczęliśmy.

KAMIL (OFF)

Spoko, znajdę coś innego.

ZOSIA

Będę z powrotem za jakieś dwie godziny.

KAMIL (OFF)

Dobra, pa.

ZOSIA

Pa.

Zosia rozłącza się. Dopiero teraz widzimy, że jest pod blokiem Kamila. Widzimy też Kamila, który stoi przed blokiem przy motocyklu i chowa komórkę tuż po rozmowie z Zosią. Wsiada na motocykl i odjeżdża.

ZOSIA

/smutno/ Serial...

Zosia uruchamia silnik. Odjeżdża.

30. PL. DOM BERNARDA. PRZED DOMEM 21.12. DZIEŃ 2

48H_GŁOSY Z PRZESZŁOŚCI

A: Zosia (T), Kamil (OFF)
R: kask
M: łązy dla Zosi
P: samochód Zosi, motocykl Kamila

Kamil siedzi na motocyklu, obserwuje dom Bernarda. Zosia siedzi w samochodzie zaparkowanym w bezpiecznej odległości, przygląda mu się. Po chwili wysiada i rusza w jego stronę.

ZOSIA

Kamil...

Zaskoczony Kamil odwraca się.

KAMIL

Zosia?

ZOSIA

Co tu robisz? Czyj to dom?

KAMIL

Śledziłaś mnie?

ZOSIA

Dziwisz się!? Namawiasz mnie na dziecko, więc chcę wiedzieć, co się dzieje w twojej głowie!

KAMIL

Nie powinno cię tu być.

ZOSIA

Ciebie też nie! A domyślałam się, że nie jesteś tu pierwszy raz. Powiesz mi, kto tu mieszka!? Po co tu przyjeżdżasz!?

KAMIL

Mam swoje powody.

ZOSIA

Piękna odpowiedź, Kamil! Po cholere my w ogóle jesteśmy razem, skoro sobie nie ufamy!?

Zosia odwraca się i chce odejść, ale Kamil łapie ją za rękę.

KAMIL

Zosiu, poczekaj. Koleś, który mieszka w tym domu... zamienił moje życie w piekło... To ma związek z moją matką i dzieciństwem... Chcę ci o tym

48H_GŁOSY Z PRZESZŁOŚCI

powiedzieć... I powiem... przysięgam... Ale
jeszcze nie teraz... Nie jestem gotowy...
Nie umiem...

Widać, że to wyznanie strasznie dużo kosztowało Kamila.
Zosia patrzy na niego przejęta, po chwili mocno go przytula.

KONIEC.